

ת"פ 18521/01 - מדינת ישראל נגד קינגסלי מאמוני אוקורו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-01-18521 מדינת ישראל נ' אוקורו

בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבנור

בענין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוז ורד ליכטר-סול

הממשימה

נגד

קינגסלי מאמוני אוקורו

ע"י ב"כ עוז דן באומן

הנאשם

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בשלושת האישומים שבهم הוא הואשם בכתב האישום, בעבירות כדלקמן:

באישום 1 (AIROU מיום 14.8.27) - בעבירות של **חבלה ופצעה בנסיבות חמירות**, לפי הוראות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), וברירה **משמעות חוקית**, לפי הוראות סעיף 257(1) לחוק העונשין.

באישום 2 (AIROU מיום 14.8.5) - בעבירה של **איומים**, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

באישום 3 (AIROU מיום 15.1.3) - בעבירות של **חבלה ופצעה בנסיבות חמירות**, לפי הוראות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, **ואיומים**, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

2. פרטן עובדות.airου נקבעו בהרחבנה בהכרעת הדין, והמעין עיין שם. בקצירת האומר ולצרכי גזר הדין בלבד, ניתן כי מדובר בעבירות שבוצעו על רקע סכסוך שפרץ בין הנאשם לבין שותפיו לדירה, ובهم המטלון. הן הנאשם והן שותפיו האמורים הינם נתינים זרים, שמוצאים ברפובליקה הפדרלית של ניגריה (להלן - ניגריה). יחד עם זאת, כך לטענתה הנאשם, המטלון ושני עדי התביעה הנוספים - שמוצאים לדבריו ממדינה אחרת מהמדינה (בניגריה) ממנה הנאשם הגיע - רקמו נגדו קנוניה על מנת לסלקו ממדירה.

3. הנאשם אף הוסיף וטען שהAIROU האלימים, מושא כתוב האישום, היו AIROU בהם דוחק א Ho נאלץ להתגונן מפני תקיפות מצד המטלון. ואולם, טענותיו אלה של הנאשם נדחו בהכרעת הדין ובית המשפט העדיף את גרסת עדי התביעה על פני גרסת הנאשם (ר' בפסקה 34 ואילך להכרעת הדין). יש להדגиш, כי מדובר AIROU בהם נקט הנאשם באלימות חמורה. AIROU מושא אישום 1 תקף הנאשם את המטלון באמצעות מוט ברזל, וגרם לו בין השאר לשבר בברך. AIROU מושא אישום 3 תקף

עמוד 1

הנאים את המתلون כשהוא משתמש בפטישים. הנאים אף הכה בראשו של המתلون בפטיש. כתוצאה מהתקיפה נגרמה למתلون חבלה חמורה במצבו, שבטעיה הוא נדרש לטיפול בבית החולים ולתפרים.

ב. הריאות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

4. ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לעונש, ואף צינה כי אין לנאים הרשות קודמות בישראל. יחד עם זאת ביקשה ב"כ המאשימה להחמיר עם הנאים. לשיטתה, הנאים פעל כלפי המתلون באלימות מזענית, שכן בדרך נס לא הסתיימה בתוצאות חמורות בהרבה מ אלה שנגרמו בפועל. לגיטמה, המעשים מלמדים על כוונה לפגוע ולחבל, ומכאן על מבצע, דהיינו הנאים, שהאלימות טבועה באופןו.
5. לגיטמת ב"כ המאשימה, האישומים בהם הורשע הנאים מהווים שלושה איורים נפרדים, בהתאם להוראות חוק העונשין יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד ואחד מהם. בנסיבות אלה, ועל רקע מדיניות הענישה הנהוגה על פי פסיקה שהגישה, עטרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחמים עונש הולם כלהלן:
בأישומים 1 ו-3 - בין 18 חודשים מאסר בפועל לבין 36 חודשים מאסר בפועל, בכל אישום בנפרד.
בأישום 2 - בין ענישה צופה פני עתיד לבין 6 חודשים מאסר בפועל.
6. באשר לגזרת העונש בתחום מתחמי הולם עטרה ב"כ המאשימה לעונש שהינו במחצית המתחמים. יחד עם זאת הדגישה ב"כ המאשימה את הנסיבות של האירועים והמסוכנות הבוראה הנשקפת מהנאים. על רקע זה עטרה ב"כ המאשימה לעונש מאסר בפועל כולל שלא יחת משלוש שנות מאסר, עונש שלישתה נתון ביטוי הולם לחומרתם של שלושת האירועים שבгинם הורשע הנאים (ר' בפרוטוקול, עמ' 51 שורה 21). עוד עטרה ב"כ המאשימה לענישה נלוית, הכוללת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי כספי הולם למתلون.
7. ב"כ הנאים עתר, מצדיו, להקלת בעונשו של מרשו. ראיות לעונש ביקש ב"כ הנאים להשמע את דברה של גב' שרית לוי, זוגתו הישראלית של הנאים, ובית המשפט התיר לו את מבוקשו. גב' לוי נשאה אף אדירים ומספרה כי היא זוגתו של הנאים החל מתקופת של כשנה עברו למצורו. לדבריה, הנאים הינו אדם רגish, טוב ומיטיב, שסייע אותה במחלתה ותמיד עזר לה (ר' בפרוטוקול, עמ' 53 שורה 18 ואילך).
8. לעניין הענישה הדגש ב"כ הנאים, בהתאם להוראות הדין, כי בטרם קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לבחון ולקבוע תחיליה אם העניין המובא בפניו כולל איורע אחד או יותר. הגיעו, במקורה דנא - על פי מבחן "קשר ההדוק", שנקבע לצורך זה בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (2014) (להלן - ענין ג'ابر) ושאומץ בפסקיקה מאוחרת יותר - שלושת האישומים דנא עוסקים בא"ירוע" אחד בלבד. לשיטת ב"כ הנאים, עסקינו כאן בסכוסר אחד בין הנאים לבין עדי התביעה, כאשר כל אחד מהאישומים עוסק ב"חוליה" שונה של אותו הסכסוך ממש. לפיכך, כך לטענתו, לא ניתן לנתק בין חוליות אלה, וממילא לא ניתן לומר שעסקין במספר איורים נפרדים.
9. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, בגין ה"AIROU האחד" (קנטען), הפנה ב"כ הנאים

לפסקה מוקלה, שמננה ביקש לגזר מתחם עונש הולם מתון בהרבה מזה לו טענה ב"כ המאשימה. לגישת ב"כ הנאשם, בתו המשפט מקרים בכוגן דא, ומתחם העונש הולם במקורה דנא צריך לעמוד על עונש שבין מאסר בפועל למספר חודשים, שניתן לרצותו בעבודות שירות, בין 10 חודשים מאסר בפועל (ר' בפרוטוקול, עמ' 52 שורה 7).

10. באשר לגזרת עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש הולם, עתר ב"כ הנאשם לעונשה ברף הנמוך של המתחם. ב"כ הנאשם הדגיש כי לנאים אין עבר פלילי מכל סוג שהוא, והוא אדם בוודד החוי רחוק ממולדתו. בדידותו של הנאשם אף תקשה עליו מאד רציו עונש של מאסר בפועל, וזאת הן בשל היעדר תמייהה משפחתיות והן בשל קשיי תקשורת הנובעיםמאי ידיעת השפה ואי הכרת הארץ ומנהגיה. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי הנאשם רק מבקש לסיים את רציו עונשו ולהזור לארץ מולדתו ואזרחותו, היא ניגירה.

11. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, ביקש סליחה על מעשיו. הנאשם ציין כי הוא כבר מצוי מזה חודשים ארוכים במעצר, שקשה עליו, והדגיש כי הוא רק מחפש עבודה ולא רוצה בעית (ר' בפרוטוקול, עמ' 53 שורה 8).

ג. קביעת מתחמי העונש הולמים:

12. בעת גזרת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילת, את מתחם העונש הולם לכל אירוע עברייני שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזר את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש הולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש הולם לכל אירוע תיעשה בהתאם לעיקרונות המנחה בעונשה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנרגוה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

(1) קביעת מספר ה"אירועים":

13. כפי שטען ב"כ הנאשם, ובצדך, על פי הסדר החקיקתי שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין בית המשפט נדרש לקבוע, בטרם קביעת מתחם העונש הולם, אם העניין המובא לפניו כולל "אירוע" אחד או יותר.

14. דא עקא, שהפעלת מבחן ה"קשר הדוק" - שנקבע בעניין **ג'ابر** לצורך זה - מביאה למסקנה כי במקורה דנא כל אחד מהאישומים מגלם "אירוע" שניינו נפרד ועצמאי. על פי המבחן האמור, על בית המשפט לקבוע את מספר ה"אירועים" בעניין שלפניו בהתאם להתקיימותו של קשר ענייני הדוק בין פעולותיו השונות של הנאשם. קשר כאמור ברגיל יימצא כאשר תתקיים בין הפעולות סמיכות זמניות, או כאשר הן תהינה חלק מאותה תכנית עבריינית. יחד עם זאת, "**המובן שינוי לモונה קשר הדוק**" **יתפתח מקרה לאירוע ואין צורך לקבוע אותו באופן קשייח כבר כתעט**" (ר' בפסקה 5 לפסקה 5 דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארץ בעניין **ג'ابر**).

15. במקרה דנא לא ניתן לדבר על סמיכות זמניות או על "תכנית עבריינית" אחת, והנאשם אף לא טוען כי מדובר בתכנית צזו. עסquine שלושה אירועים, שאיןם סמוכים בזמן, והדבר בולט במיוחד בפער

הזמןנים שבין שני האירועים העיקריים - האירוע מושא אישום 1 מהד גיסא והאירוע מושא אישום 3 מאידך גיסא. עצם העובדה שברקע הדברים עומדת סכසוך מתמשך של שותפים-לדירה אינו הופך את האירועים לאירוע יחיד, ובוודאי שאין בקיומו של סכසוך כאמור כדי להצדיק תקיפות חוזרות ונשנות.

16. זאת ועוד: האירועים העיקריים בכל אחד מהאירועים הם אירועים מוגדרים ומתחומים היטב, שלכל אחד מהם רקע ונסיבות מיוחדות משלו, וזאת אף לפי גרסת הנאשם עצמו (להתייחסות הפרטנית ר' בהכרעת הדיון). לפיכך, אין לומר כי קיים "קשר הדוק" ביניהם. אין זה נכון - ואף אין זה ראוי - להגיד את האישומים דנא כ"אירוע" אחד.

17. לבסוף, בהקשר זה לא לモתר לעיר כי על פי מבחן ה"קשר הדוק" בית המשפט צריך גם לבדוק אם כל אירוע כולל "מעשה" אחד או יותר, ובהתאם לכך לקבוע את מתחם העונש ההולם. בנסיבות אלה, אף אם היה מקום לראות את הפרשה דנא כ"אירוע" אחד בלבד, הרי היה מקום לקבוע שמדובר באירוע הכלול בשלושה "מעשים" נפרדים ולקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם.

(2)

18. אירועי האלים בהם הורשע הנאשם - אישום 1 ואישום 3 - הם אירועים חמורים, שבמהלכם הוכה המתלוון קשות. ביצוע העבירות פגע אפוא בערכיהם החברתיים של הגנה על שלום גופו של הפרט, וזאת במידה ניכרת נוכח טיב הפגיעה במתלוון. יחד עם זאת, אין לקבל את עמדת ב"כ המשasma כי מדובר באירועים זהים בחומרתם. האירוע מושא אישום 1 היה אמן אירוע אלימים חמורים, אך לא חמור באופן מיוחד או יוצא דופן. להבדיל, האירוע מושא אישום 3 כלל אלימים חמורים במיוחד. אכן, כמעט אין צורך לומר שמקומות פטיש המכוננות בראש - קל וחומר למצח - הינם בגדר אלימים חמורים, שכן כפוף בין תוצאות חמורות ביותר, לרבות מוות ממש.

19. ב"כ הצדדים הגיעו לפניהם פסיקה, זה בכיה וזה בכיה. יש לעיר, כי חלק מהפסקה שהוגשה עניינה בಗזירת דין שניתנו במסגרת הסדרי טיעון, כאלה אחרים, ושעל כן אינה מתאימה לעוניינו. בנוסף, חלק מהפסקה עניינה במקרים של חלופני תיקון 113 לחוק העונשין ומミלא אין בה דין בכל הקשור למתחמי העונש ההולמים, הרואים בכגן דא. מכל מקום, כך או כך, האסמכתאות שהוגשו לפני אין מתאימות לנسبותיו הSPECIFIC של המקרה דנא ונסיבות החומרה המאפיינות אותו, בפרט בהתייחס לאיושם 3.

20. לפיכך - בהתחשב בכללן נסיבות העניין, ועל רקע השיקולים הרלוונטיים שנקבעו בהוראות חוק העונשין (כאמור בפסקה 12 דלעיל) - אני קובע את מתחמי העונש ההולמים כלהלן:

באיושם 1 - בין 12 חודשים מאסר בפועל לבין 24 חודשים מאסר בפועל.

באיושם 2 - בין עונשה צופה פני עתיד לבין מספר חודשים מאסר בפועל, שניתן לרצותם בדרך של עבודה שירות.

באיושם 3 - בין 18 חודשים מאסר בפועל לבין 36 חודשים מאסר בפועל.

גזרת עונשו של הנאשם בתוך מתחמי העונש ההולמים:

עמוד 4

.21 לאחר קביעה מתחם העונש ההולם, לכל אירע, על בית המשפט המשיך ולגזר את עונשו של הנאשם בתוך מתחמים אלה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחזור מכך, שכן עניינם לכך. כל זאת, תוך התחשבות בנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40א לחוק העונשין.

.22 באשר לנאים שלפני, השיקולים הרלוונטיים לגזירת עונשו הם ככליל:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאים אין הרשות קודמות כלשהן, ונתון זה יש כמובן לזרקוף לזכותו. אכן, הנאשם הינו נתין זה, ועל כן אין למאשימה מידע אודות קורוטוי ועbero בארץ מולדתו. ואולם, המסקנה המשפטית המתבקשת מכך היא שיש לראות את עbero של הנאשם בכך כי לחלוין.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם כפר בעובדות כתוב האישום ועמד על ניהול הליך שמייעת ראיות מלא, שככל חקירה נגדית מצאה של עדי התביעה, לרבות המתلون. זהה כמובן זכותו הבסיסית של הנאשם לעמוד על ניהול משפט ופשיטה כי אין לזרקוף את עצם ניהול המשפט לחובתו (ור' גם בהוראות סעיף 40יא(6) סיפא לחוק העונשין). יחד עם זאת, בנסיבות אלה אין הנאשם זכאי להקללה, הנינתנת למי שמודה באשמה ונוטל אחריות על מעשיו, בבחינת "מזהה ועיבז יערקם" (משל, פרק כ"ח פסוק י"ג).

יש להזכיר, בהקשר זה, כי הودאת הנאשם בעובדות כתוב האישום בו הוא מואשם הינה נסיבה מהותית לקולה. ראשית, בהודאתו נאים יש כדי לחסוך מהעדים, ובעיקר מהמתלוננים, הן את משאבי הזמן והן את המשאבים הנפשיים הכרוכים במעמד הקשה של מתן עדות בבית המשפט, לרבות בבדיקה החקירה שכנגד. שנית, ולא פחות חשוב מכך, בהודאתו נאים בעובדות כתוב האישום יש מושם נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו - כלפי החברה בכלל וככלפי המתلونים בפרט - ואף הפנמה של אחריות זו, כלפי עצמו.

נתוני האישים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הינו ליד שנת 1980, בן 35 שנים כיום. כאמור, הנאשם הינו זר מניגריה, שהגיע ארضا על רקע מצוקה כלכלית והלכה למעשה הוא חסר-כל. יתר על כן, הנאשם הינו זר ובודד בארץ, מתקשה בדיור בשפה העברית ולפיכך מתקשה בתקשורת עם התושבים המקומיים, וגם בנסיבות אלה יש להתחשב לקולות העונש. בהקשר זה יש לציין עוד, כי מקובל עליי טיעון ב"כ הנאשם שבנתונים הנ"ל יש גם כדי להקשות על תנאי רצוי העונש של מאסר בפועל, שאינם קלילים מילא, ולהוסיף להם ממד נוסף של חומרה.

.23 בהתחשב בכל הנתונים שפורטו לעיל, דומה כי בכל הקשור לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחמי העונש ההולמים כפות המאזינים מעונינות. בנסיבות אלה מקובל עליי אפוא טיעון ב"כ המאשימה, שלוו יש לגזר את דיןו של הנאשם בהתאם למתחמי העונש ההולמים.

.24 איני מקבל את עתרתה הנוספת של ב"כ המאשימה, להשתת עונשה כלכלית נוספת על הנאשם, לרבות בפיצויים למתלון. כאמור, הנאשם הגיע ארضا על רקע מצוקה כלכלית והלכה למעשה הוא חסר-כל. בנסיבות אלה - ובפרט נוכח תקופת המאסר המשמעותית הנוצרת עליו זהה - אין מקום להוסיף ולהשיט על הנאשם גם עונשה כלכלית נוספת. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם יש להניח כי בעונישה כזו לא יהיה יכול להאריך את תקופת מאסרו; וכמעט לוותר לציין שזו אינה המטרה העומדת ביסודה של עונשה כלכלית.

.ה. **סוף דבר:**

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

.25. בתייק זה מדובר בשלושה אירועים נפרדים. יחד עם זאת, בנסיבות העניין כפי שפורטו לעיל יש מקום לגזר את דיןו של הנאשם לעונש כולל אחד, וזאת בהתאם להוראות סעיף 40(ב) לחוק העונשין. בגיןת עונש כולל זה יש כմובן להתחשב במספר העבירות, בתדרותן ובזיקה ביניהן, ולשמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין העונש שיגזר; והכל בהתאם להוראות סעיף 40(ג) לחוק העונשין (באשר בדרך גזרת גזרת עונשו של הנאשם, במקרה של ריבוי אירועים, ר' ביתר הרחבה בת.פ. 13-09-1382 מדינת ישראל נ' אליהו ואח' (2015), בפסקה 126 לגור הדין ואילך).

.26. יחד עם זאת, נוכח העובדה שב"כ המאשימה הגבילה למעשה את טיעונה, ברכיב המאסר בפועל, לעונש כולל של שלוש שנים מאסר, איינו מוצא מקום לגזר על הנאשם עונש חמוץ מכך._CIDOU, בית המשפט איינו שם עצמו קטיגור. לפיכך, גם שבחתחשב בנסיבות העניין ונוכח חומרת מעשי הנאשם ניתן היה לגזר עליו עונש חמוץ יותר, אין הצדקה במקרה דנן לחרוג מעתרת המאשימה.

.27. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכפ' חומרה ולכפ' קולה, אשר צוינו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) 36 חודשים מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו (3.1.15).
- (ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של אלימות כלפי הגוף.
- (ג) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של איום.
- (ד) ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

נinan היום, ח' חשוון תשע"ו, 21 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.